

overdrages for et Aar ad Gangen; det er som en simpel Følge heraf, at Endringsforslaget til § 6 er stillet. — Hvad endelig Endringsforslaget til § 9 angaaer, da gaaer det ud paa Følgende. Uagtet man har fundet det hensigtsmæssigt at overlade til Sogneforstanderskabet at afgjøre, hvorvidt der i Mellemtiden maatte være indtraadt en Forandring i Veiens Afbenyttelse, der kunde give Anledning til en ny Behandling, har man dog troet at burde sikke imod, at de Paagjældende, som kunde have Anledning til at klage, skulde blive afstaarne fra at faae Sagen behandlet ved en simpel Afvisning, som Sogneforstanderskabet kunde give ganske vilkaarligt. Vi have derfor foreslaaet, at der i Protocollen skulde indføres en Kjendelse derom, forsaavidt den kommunale Bestyrelse maatte skjønne, at der ingen Anledning var til en ny Ordning, og at denne Kjendelse af Vedkommende skulde kunne appelleres, hvis man dertil maatte finde Anledning. — Dette er i Korthed Betydningen af vore Endringsforslag, som jeg herved skal tillade mig paa det Bedste at anbefale.

Indenrigsministeren: Ved de af Uvalget stillede Endringsforslag har jeg i det Hele Intet at erindre. Jeg skal blot med Hensyn til det til § 5 stillede Forslag tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det dog vil være det Hensigtsmæssigste, at den Bestemmelse, der her er foreslaaet at skulle udgaae, bliver staaende. Det er nemlig aldeles klart, at der ved en Kjendelse ikke kan blive Tale om, hvorvidt der skal afgives Ord til Udvidelse af en Veie eller ikke; ved en Kjendelse kan dette ikke skee, thi naar Vedkommende ere uenige, saa er det et Spørgsmaal, der bliver henviist til Domstolene, og det er altsaa kun, naar der kan stiftes Forlig imellem Vedkommende, at der kan blive Spørgsmaal om en saadan Afstaaelse af Ord. Naar nu dette er Tilfældet, saa forekommer det mig hensigtsmæssigt, at det optages i selve Acten, paa hvilke Vilkaar denne Afstaaelse skal skee tilligemed de øvrige Betingelser, som Vedkommende i den Anledning blive enige om, og det er jo slet ikke Andet, Lovforslaget gaaer ud paa. At der ved denne Bestemmelse i § 5 skulde kunne være Tale

om, at Expropriation i saa Tilfælde skulde kunne finde Sted, troer jeg ikke let vil være muligt; det vilde jo stride ikke alene imod Grundloven, men ogsaa mod selve Lovforslagets Bestemmelse i § 8. — Af de Forslag, der ere stillede af et Mindretal, skal jeg ikke opholde mig ved det, der er stillet til § 1, da jeg anseer det for temmelig ligegyldigt, skjøndt det dog i en vis Henseende ikke er saa aldeles ligegyldigt. Det er ligegyldigt, for saavidt Sogneforstanderskaberne ville tage et tilbørligt Hensyn til det Brug, hvortil Veien er udlagt; naar en Veie er udlagt til et bestemt Brug, f. Ex. til en Engvei, til at kjøre Hø hjem paa om Sommeren, saa behøves der maaskee aldeles ingen Istandsaetelse, men hvis Noget af de til Færdsel paa Veien Berettigede faaer i Sinde at benytte Veien paa anden Maade, og navnlig om Vinteren, saa forekommer det mig ubilligt at paalægge de andre Deeltagere at holde Veien vedlige af den Grund. Naar Sogneforstanderskaberne vilde tage Hensyn til disse Enkelte, saa vilde de derved paalægge Vedkommende saa store Byrder med Hensyn til Vedligeholdelsen, at Endringsforslaget for saavidt ikke vil blive ligegyldigt. Det Forslag, der er stillet til § 4, troer jeg at maatte fraraade. Det vil i mange Tilfælde kunne blive ikke saa ganske saa Sogneforstanderskaber, man saaledes skulde sætte i Bevægelse for at faae et saadant Spørgsmaal afgjort, naar det ikke alene skulde afgjøres af det Sogneforstanderskab, gjen-nem hvis Terrain Veien gaaer, men ogsaa af de forskjellige Sogneforstanderskaber, i hvis Districter de Forstjellige til Færdsel paa Veien Berettigede boe. Det forekommer mig derfor at være heldigst at beholde Paragraphen, som den blev vedtagen ved anden Behandling. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 4, har tidligere været optaget i Lovforslaget, men jeg har efter moden Overveelse udeladt det, da jeg finder, at en saadan Tilfynsmand er overflødig. Naar Lovforslaget i § 6 siger, at naar de Paagjældende ikke holde sig de Bestemmelser efterrettelige, der ere givne for Veiens Istandsaetelse og Vedligeholdelse, har vedkommende kommunale Bestyrelse „at forelægge de For-sømmelige en passende Frist, inden hvilken de befundne Mangler skulde afhjælpes, og naar